

a triko poblitě

Autor: Pan B

Upozornění: Stačí se nechovat jako úplný debil... ale je to těžké.

Kalindář

- 25. 1. se slaví náboženský svátek: **FRÝBESTR.** Kde: Dejvická Nádražka (Václavkova 1,P 6) , start: 8:50, vstup: dveřmi.
- 27. 1. se koná koncert **ČTVRT NA SMRT A BOŽÍ MUKA.** Kde: Dejvická Klubovna (Generála Píky, P6-Dejvice), kdy: 19:00, vstup: kdo ví?
- 26. 2. se koná akce **Nájezd 500 party.** Vystoupí: Kočkolit, Вечная Rebelie Kde: Barré (Veletržní, P7), kdy: 18:00, vstup: vlastní triko, Nájezd 500 vyjde na něm. Bližší info brzy.

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej a pak jej někomu dej.

19. 1. Doubravka, Fabián

Přejeme vše nejlepší!
Řekli by do Doubravky,
že má v kapse zkumavky.
Má taky dnes Fabián
opici jak pavián.

Společně proti
NARCISMU!

Anketa: Bude tuto zimu v Praze 30 dní nasněženo?

Anketa probíhající postupně od roku 2015 monitoruje, jak nám v Praze sněží. Původně jako sázka o lahev rumu, nyní pro zajímavost, jak se nám mění v metropoli počasí. Tedy jestli bude 30 dní tolik sněhu, že nebude na trávníku vidět kvůli sněhu tráva a to po celých 24 hodin. Referenční bod jsou Letenské sady.

Počet zasněžných dní: **6** (28.12.)

Obrázek týdne: Pietní přilet UFO

**Společně proti
NARCISMU!**

NÁVRAT

Třetí jarní noc.
Tma.
Ticho.
Nic.
Něco se stalo.
Probírám se.
Ztěžka otvírám oči.
Přede mnou stojí mladík v zeleném sejnokroji.
„Jízdenku!“
„Nemám.“
„Kam jedete?“
„Nikam.“
„V tom případě opusťte čekárnu!“
Pomaloučku se zvedám a odcházím.
Na schodech před nádražím Střed
je tma a zima.
Vytahuji balíček se startkami.
Kouřím.
Ze tmy přichází cikán v montérkách.
„Nemáš kde spát?“
„Ne.“
Kouříme.
„Kdy tě pustí?“
„Včera.“
Kouříme.
„Jak dlouho jsi tam byl?“
„Šestnáct měsíců.“
Kouříme.
„Vezmu tě do kotelny, je tam teplo.“
Procházíme vestibulem.
Cikán se zdraví s eSeMBáky.
V kotelně hází na zem čisté kartony.
Rozepínám si v pase kalhoty a uléhám.
Cikán zhasne a lehá si vedle mně.
Po několika minutách cítím jeho ruku
v rozkroku.
Křeč.
Ó, svoboděnko, svobodo!
Tak takhle!
Jsem si tě vopravdu nepředstavoval!!!

Fikus

Vyvolení

Paní Krejčová, šila vestu
Vydá se, vydá, jakým směrem?
Jakou a na čích ramenech cestu?
Vyšívala ji chudým stehem..

Paní Krejčová, holou stranou bříšek
Oblékala děcka za pohlazení,
Co je víc?Když malý smíšek
dlaní svou vlasy rozpramení?

V hromadě hadrů, na půdě stoleté
leží kabátek, co příběh svůj má
Vypráví o slzách,jak tekly mu po těle
Sedí u něj kocour, a poslouchá
uši jak leopard, špičatě stojící
nitky a knoflíky mu vyprávějí
o paní Krejčové, s úsměvem hřejícím,
děti se zimou nechvěly..

Jednoho dne, do malé chaloupky,
kde žil chasník se švadlenou,
Vtrhl Biřic "Navalte desátky!
Na rtech s nenávisťou pěnou

Švadlena:
"Za co, že máme odevzdávat daně?
Vždyť smích, pohlazení, je náš peníz!"

To Pán poslal si ve jménu Páně,
bezcitné vymahače, z vyšších míst..

Vzali jim kravku, i pár slípek
Chasníku v krvi kolovala zlost
Krutému Pánu vykopal sklípek
Řekl si
"Přetekl pohár, a dost!"

Večer se skláněl, cesta se kroutila
Šlechtic na koni, jede na lov
Skolen byl, ranou do týla
Ustlal si v porostu lesních jahod..

Oblékli jej v nový kabátec,
i nový domov otevřel se mu
Vyšitý ornament-černý kosatec
Pánu zlému a bezcitému

Ukončili i pro jiné trápení
Muž se ženou, co žili o hladu
Hrob chladný, dva metry pod zemí
Kolena šlechtici stlačili pod bradu

Na druhý den, zmatek byl v panství
Biřici, sluhové hledají Pána
Kousek vedle medových pláství
Ležela srnka rozedrána
a na metr od ní, našli nože
co patřil chudému chasníku
Buší již do dveří
"Dobrotivý Bože!"
šlo odezírat švadleně ze rtů..

Druhý den, oba dva chudáky
na náměstí lámali v kole,
pomaloučku duše míří nad mraky
Kati o ně zlámali všechny hole

Na popravu šílenou přišly se podívat,
i děcka v šatech od švadleny
Nestačili rodiče slzy jim utírat
to v očích dětem praskly tepny

Těla těch dvou nešťastníků
nechali Biřici nabodat na kůly
aby všichni viděli, jak skončí Ti
co vzeprou Pánům
co vzeprou se Zlovůli

V hromadě hadrů, na půdách stavení
válí se kabátky, co příběh znají
Někdo už dávno hodil kamení..
Vyvolení nejsou Ti,
co děcka rozplakají

in memoriam Jan Branický

Ke konci života dnů

V hospůdce na konci světa
šedý kmet přemítá
a snad se blíží představě,
že má vejce na hlavě
a že umře sám

To vejce kukaččí
snad Kolumbovo
myšlenky mu roztáčí
děj nanovo

V temných komnatách
zámku své duše
vzpomínka mu dýše
se třpytkou na řasách
se snaží rozehřát
zašlý plamen života
svíčky, co mu píše
neúprosný čas
upíjící mu z číše.

Roman Gaston Bortel

LÁSKO III

A dal bys vážně cokoli,
a to i klidně život sám,
ať už to hlavně kurva nebolí,
z toho, co zbyde, část Ti dám,
než rozplyne se v okolí.
Zase mám srdce zlomený,
ten kus, co bije, ten máš Ty,
před Tebou zem otloukám
koleno,
když plazím se Ti v ústrety.

Evžen